

ВОГОНЬ ОРЛИНОЇ РАДИ

472

К В І Т Е Н ь
—
Ч Е Р В Е Н ь

1987

Вогонь Орлиної Ради ¹

Д О Р О Г І Б Р А Т Ч И К И Й С Е С Т Р И Ч К И !

Рік 1987 маркантний для нас тим, що цього року святкуємо 75-ліття Українського Пласту. У час, коли пишу ці рядки, якраз закінчилася Ювілейна Міжкрайова Пластова Зустріч на "Бескиді" в Австралії, якою започатковано ювілейні святкування. На черзі - величава ЮМПЗ на терені Канади в серпні цього року, в якій участь братиме більшість наших читачів. Перед нами - небуденні пережиття, коли то матимемо змогу зустрітися з нашими подругами й друзями з усіх країн, де тепер діє наш Пласт. При спільному вогнику засядемо з братчиками й сестричками з Австралії, Аргентини, Великобританії, ЗСА, Канади, й Німеччини та поділимося нашими успіхами й нашими труднощами - радістю новакування та журбою за майбутність нашого новацтва.

Рівночасно, на наших очах проходить інша знаменна подія, про котру багато з нас, на жаль, за мало знає. Нею є Пластовий Конгрес Третій.

Пластові Конгреси скликає пластовий провід що деякий час, щоби застановитися, чи Пласт іде правильним шляхом до Великої Меті, а чи може треба змінити наш курс, щоб не зійти на манівці, а щоб наша Велика Гра проходила за тими правилами, що їх установили основоположники Пласту. Перший Пластовий Конгрес мав місце 1948-го року та накреслив напрямні перед великим ісходом української еміграції, на яких вирости пластові організації на п'ятьох континентах земної кулі. Пластовий Конгрес Другий проходив у роках 1966 - 70. Він розглянув усі аспекти пластування та потвердив актуальність і незмінність ідейних залогень Пласту.

Перша сесія Пластового Конгресу Третього відбулася в 1984 році. Наступна сесія мала місце минулої осені, в листопаді 1986. Кінцеву сесію заповіджено під час наступних Зборів Конференції Українських Пластових Організацій які, за статутом КУПО, повинні відбутися в цьому, 1987-му році.

Нас турбує той факт, що дотепер Пластовий Конгрес Третій зосередив свою увагу лише на кількох абстрактних питаннях, як: "Пласт - 2000 року", "Двоторовість" і "Вічна українська діаспора". А ми - новацькі виховники очікуємо розв'язання таких, важливих для нас, проблем, як: назва новацького уладу /"Улад Пластунів Новаків"/, система новацьких вишколів, місце новацького виховника в Пласті, роля Орлиного Круга й Булавних УПН і ін. Уважимо за конечне покликання окремої комісії, яка в рямках Пластового Конгресу Третього зайнялася б новацькими питаннями. А то, не дай Боже, дійдемо до того, що матимемо прекрасно розпрацьовану теорію, але Пласт перестане існувати, бо не буде ні кому ні з ким провадити пластової роботи. Очікуємо відповідних рішень Пластового Проводу!

СКОБ!

Сергій Орел Орел

МУДРІСТЬ

СІРИХ ОРЛІВ

Сірий Орел Надя.

Н О В А Ц Ь К Е С В Я Т О Ю Р І Я

Цей весни, так як і кожного року, наші новаки поїдуть на новацьке Свято Юрія. Одні поїдуть на станичне свято, інші на окружне, а ще інші на новацьке.

Станичне чи окружне свято Юрія триває два до три дні. Треба там ночувати. Юнацтво ночує під шатрами. Для новаків нічліг під шатрами є недобрий. Це завчасно і за зимно для них. Якщо нема нічлігу в будинку, новаків на таке свято не можна брати. Новаки можуть поїхати на одноденну прогулянку на Свято Юрія, брати участь у відкритті, відтак мати свою програму, свій вогник і поїхати додому.

Якщо неможливо брати новаків на станичне чи окружне Свято Юрія через те, що братчики мають бути зі своїми гуртками і нема кому зайнятися новаками, то краще робити новацьке Свято Юрія окремо. Це свято треба робити два до три тижні перед, або після юнацького свята /краще після, бо погода тепліша/. Таке свято повинно відбуватися спільно з новачками, але гніздовий може зробити таку прогулянку тільки для гнізда новаків. Свято Юрія спільно з новачками є більш ефектне, але тут треба брати під увагу місцеві умовини праці.

Новацьке Свято Юрія – це одноденна прогулянка до поблизького парку, лісу, чи на приватну посілість, де є питна вода, лазнички та можна палити вогник. Таке місце треба заздалегідь підшукати і не можна новаків везти у незнане.

На новацькому Святі Юрія треба перевести змаг до всіх трьох новацьких проб. Змаг до проби – це завершення цілорічної праці в домівці. Це перевірення знання, яке новаки набули беручи участь у кожнотижневих сходинах. Змаг є перевіренням знання новака, чи новак скористав із сходин, чи він може відповісти вимогам проби, до котрої він цілий рік підготовлявся. Коли новак на сходини не ходив, він не знає матеріялу, він не може скласти проби, бо він до неї не підготований. Такий новак не повинен брати участі у змагу. Не можна висилати дитини на змаг – а може він щось трохи відповість і перелізе пробу.

Підготовка до Свята Юрія для новаків:

- 1/ Підшукати відповідне місце. За це відповідає гніздовий або опікун гнізда, якщо він пластун.
- 2/ Перевірити, чи новаци і братчики мають транспорт, чи треба найняти автобус. Це може бути великий, на 50 осіб, або малий - шкільний.
- 3/ Покликати провід Свята Юрія, коли воно спільне з новачками. Треба коменданта, бунчужного, та писаря. Ці пости можуть зайняти гніздові, або запрошені новацькі виховники.
- 4/ Написати перший наказ на відкриття свята, як рівнож написати наказ на закриття свята, залишаючи багато місця, щоб можна було дописати висліди змагань чи похвали.
- 5/ Повідомити батьків - найкраще написати листа на кілька тижнів наперед, подати всі інформації: доїзд, час, місце, виїзд для новаків.
- 6/ Дати інструкції, що робити в разі непогоди.
- 7/ Якщо свято відбуватиметься в неділю, назначити час на збірку перед церквою. Новаци будуть на Богослуженні, а відтак поїдуть спільно, чи окремо.

Найкраще переводити таке свято в суботу /звільнити новаків із школи українознавства/, тому що буде більше часу, можна довше бути, бо новаци матимуть неділю на відпочинок і не підуть в понеділок помучені до школи.

Програма свята: Відкриття.
 Розтаборення.
 Змаг до проб.
 Полуденок, відпочинок.
 Теренова гра /якщо є час/.
 Гри.
 Підготовка до вогника.
 Вогник.
 Закриття і від"їзд.

Переведення програми.

Відкриття: Коли вже всі новаци є, зібрати їх у круг. Новаци вітають гніздового або коменданта, він відповідає на привіт. Слідує молитва, піднесення прапору і наказ. Якщо нема наказу, гніздовий подає усно програму, що коли буде та в котрій годині. Це для батьків, щоб вони знали коли дати новакам їсти та коли буде вогник.

Розтаборення: Новаки повинні мати наплечники й увесь виряд зі собою. Коли є дуже гарячо, батьки не дають новакам зарчів, тільки приносять на полуденок. Новаки не повинні іти до авта їсти. Вони мають бути разом із своїм братчиком, та своїм роєм.

Змаг до проб: Питання до змагу треба переписати – на окремій карточці завдання до однієї проби на один перевірний пункт – зупинку. Записування відповідей новаків – найпростіше точкування: 1 – слабо, 2 – добре, 3 – дуже добре. Не може так бути, щоб новак не здав змагу до проби. Якщо дитина не є підготовлена до проби, виховник не допускає її змагу. Отже нема так, що "новак не перейшов змагу", може лиш бути, що "братчик не перейшов змагу". Найкраще на карточці, де є питання, написати імена новаків, котрі мають ці завдання виконувати. Це буде легко і вигідно. Можна кожному новакові дати картку паперу і хай він іде і здобуває точки. Точки можна записувати числами або кодом – тоді новак не знає аж до кінця, скільки точок він здобув. Код: 1 – це всі прості букви, як: і, е, г, з, ї, в, о, л, є, с, ь, б – котрі пишемо за одним разом; 2 – це букви, котрі треба писати два рази в долину: й, у, к, н, х, ц, а, п, р, д, я, ч, м, и, ю; 3 – це довгі букви: ш, щ, ф, ж, т. Код цікавий. На змаг новаки ідуть в одностроях.

Полуденок: Після змагу новаки переодягаються у спортовий стрій, обідають і відпочивають. Під час відпочинку не повинні ні бігати, ні грати м"яча. Можна їм розказувати казку чи оповідання про попередні свята Юрія, ч про святого Юрія. Можна скоротити відпочинок і зачати гри, але від спокійних, де новаки сидять на місцях. Якщо буде теренова гра, можна почати підготову до теренової гри раніше. Новаки будуть сидіти і слухати всіх пояснень.

Теренова гра: Із Збірника Гор вибрати теренову гру, котра надається до місця Свята Юрія. Перечитати її наперед – ще в дома, знайти потрібний виряд до гри та привезти зі собою. Не спускатися на те, що може хтось із новаків привезе щось потрібне до гри, чи на місці можна дещо знайти. Добре зазначити границі гри, щоб новаки не погубилися в лісі чи парку. Теренова гра повинна тривати 1/2 до 1 години.

Відпочинок: Новаки повинні помити руки, перекусити, якщо вони ще мають харчі. Харчів не треба везти додому, хіба що новак дістав забагато. Але овочі треба з"їсти всі. Відтак поробити порядки. Запакувати речі до наплечника, позбирати сміття до смітників, або привезти зі собою торби на сміття. Тоді новаки можуть залишити собі тільки однострої, а наплечники віддати батькам до авт. Зі собою залишають ще коци, щоб було на що сісти при вогнику.

Гри: Це найбільш улюблене зайняття новаків на Святі Юрія. Вони ж приїхали ту, щоб побавитися. Уложити плян гор, спортових і не спортових і спокійних, щоб новаки не перемучилися. Хай новаки привезуть свій спортовий виряд. Треба привезти самому великі м"ячі та малі м"ячки, відповідно до запланованих гор. Якщо гри будуть зміло чергуватися, новаки можуть грати гри 1 до 1 1/2 години. Добре робити короткі перерви що пів години. Хай новаки

сядуть. Перевірити, чи всі є, поговорити про гри, котрі вони грали і тоді продовжувати гри.

Підготовка до вогника: Тепер доперва є правдивий відпочинок. З новаками треба перейти точки на вогник. Ці точки новаки повинні підготувати в домівці, привезти відповідні строї до смаодіяльних гор. Всі точки: самодіяльні гри, вірші, збірні вірші, чи пісні треба повторити кілька разів, щоб новаки при вогнику не забувалися. Вогник повинні збудувати або новаки під час гор, або братчики під час пообіднього відпочинку, або гор.

Вогник: Зараз після підпалення вогника проголосити вислід змагу, теренової гри та гор – подати першунів. Першунам можна дати грамоти. Тут можна іменувати по пробах якщо це конечно потрібно /найкраще іменування відложити до осені – по таборах/ та роздавати посвідки та відзнаки вмілостей. Відтак слідує програма вогника. Наказ закриття Свята Юрія найкраще прочитати перед самим закриттям, тобто перед спущенням прапору, або при кінці вогника.

Якщо беремо новаків на два дні, треба програму трохи поширити. Зараз після приїзду буде розтаборення, яке забере багато часу. Відтак треба присвятити трохи часу на підготову до вогника. Також першого дня треба перевести змаг.

Другого дня також нема багато часу. Буде Богослуження, відтак закриття свята, або спортові змагання юнацькі, на котрі новаки радо дивляться. Новаки можуть мати свою теренову гру, гри й забави, та, якщо є час, веселі змагання, які часто звуть "новацька олімпіада". Це є ряд змагань /особисті або ройові/, на пр. гри м"ячем – передавання понад голову, чи попід ноги, перегони з горнятком води або яєчком у ложці, та інше. Ці змагання повинні мати шість до вісім різних гор, добре підготованих, з усім потрібним вирядом.

Відзнака Новацького Свята Юрія.

Треба подбати, щоб хтось – чи сестрички /як свято спільне/, чи братчики, чи батьки виготовили відзнаки для новаків. Вони можуть бути шиті, вишиті, мальовані. На відзнаці повинні бути дві букви: СЮ та рік. Це вистарчає. Щоб яка проста була відзнака, новак має одну відзнаку більше, бо він відбув Свято Юрія.-

ПРИМІТКА РЕДАКЦІЇ: У засаді вважаємо, що підвищування новацьких ступенів /змаги до проб і іменування/ повинні відбуватися на Листопадовому Святі, а не на Святі Юрія. Під час року новацтво проходить матеріал проб /див. збірники: "Жовтодзюб", "Юне Орля" й "Орля"/. Літом відбувають вимаганий до проби табір і ігровий комплекс. Змаг до проби й іменування може відбутися при кінці тасору, або при першій нагоді в станиці, якою звичайно буває Листопадове Свято. З виховних взглядів не є добре чекати з іменуванням кілька місяців після відбутого змагу до проби.-

Сірий Орел Надя.

Р О З П О В І Д Ь

Розповідь є складовою частиною сходин. На розповіді базуємо тему наших сходин. Розповіддю ми вчимо новаків. Діти залюбки слухають розповіді, тому ми повинні з розповіддю зазнайомитися і повинні намагатися використати її якнайкраще.

Розповіддю називаємо все те, що ми розповідаємо, розказуємо, переказуємо. Розповіддю може бути історичне оповідання, казка, байка, легенда – це все є розповіді. Розповідь – саме слово каже нам, що цього ми не повинні читати, тільки розказувати. Коли ми говоримо прямо до дітей, ми дивимось на них. Діти уважають та слухають, а не збиткують. Тоді діти користають з розповіді. Говорючи ми можемо міняти голос, уживати міміки та жестикуляції. Що ж станеться, коли ми не приготовані розповідати й будемо читати? Дуже просто: ми будемо дивитися в книжку, ми читатимемо рядок за рядком, а діти будуть спершу дивитися в книжку, потім у вікно, а далі один на одного і часто взагалі перестануть слухати. Читання не є завжди пристосоване до віку нашого роя. Для роїв із різним віком важко підібрати оповідання до читання, але до розказування зовсім легко: коли ми розказуємо й бачимо, що малі не розуміють, ми пояснюємо. Такого пояснення ми не можемо дати при читанні, бо ми не дивимось на дітей і не знаємо, чи вони зрозуміли все, чи ні; – ми зайняті читанням. З їхнього говорення та збиткування ми довідуємося, що вони не вважають. Читаючи, важко міняти голос та неможливо вживати міміки чи жестикуляції. Тому розповіді не можна читати.

Щоб розповіді не читати на сходинах, її треба добре знати. Розповідь треба перечитати кілька разів, потім треба її самому собі півголосом переказати. Тоді ми переконаємося, чи ми розповідь знаємо. Важливо у розповіді знати, що по чім іде. Діти уважно слідкують за подіями і чекають, що буде далі. Коли ми щось забули сказати, а без того не можна продовжати розповіді, буде важко дітям пояснити пропущене місце. Діти мусять уявою буюти між подіями, щоб зорієнтуватися, де це було. При цьому буде багато запитів, бо не всі діти бистрі й не всі зорієнтуються, що пропущено. Таке перервання розповіді потягає за собою другий непотрібний момент – пояснювати дітям, на чому ми перервали розповідь. Ось тому, щоб цього всего оминати, треба розповідь добре вивчити. Читаючи розповідь, можна написати собі зміст у кількох реченнях, щоб перед самими сходинами повторити. Ніяк не вільно допустити, щоб діти завважили, що братчик розповіді не знає. Для новаків братчик є авторитетом, що все знає і таким він мусить бути.

Тепер є ще одна важна справа: що розказувати новакам? Кожний наш дитячий журналик має багато оповідань. Чужомовні видання мають також багато розповідей. Що саме нам вибрати?

Перш за все наша програма диктує нам тему розповіді. Коли ми знаємо, якої розповіді нам треба, тоді починаємо шукати в літературі відповідної розповіді. Отже розповідь повинна бути до теми сходин. Опісля ми повинні пристосувати розповідь до віку дітей. Малим новакам не можна розказувати складного оповідання, а старшим розказувати казки чи байки. Дітям треба оповідати про героїв, що трохи старші за слухачів. Діти не цікавляться молодшими дітьми. Зате діти старші віком є їх ідеалом. Не слід вибирати сумних розповідей, не говорити про сиріт та біду. Наші діти вирости в добробуті і їм важко зрозуміти біду. При таких розповідях діти часто будуть переривати та давати поради, як той герой повинен був поступати, на підставі теперішньої практики. Також не дораджуємо фантазувати. Є багато братчиків, що приходять на сходини неприготовані. Розповідь треба сказати, отже треба щось говорити. те "щось" важко пристосувати до теми сходин, важко почати, а ще важче закінчити. Діти часто помітять, що братчик крутить. Тому не слід фантазувати. Коли не хочемо розказувати, розповідь треба написати, а потім, так як і всі інші прочитати та приготувитися.

Розповідь повинна дати дітям приклад для наслідування, тому треба вибирати розповіді, де герої виконують добрі вчинки, героїчні вчинки для своєї батьківщини. Не вільно забувати, що на добрих розповідях виростуть добрі новаци. Якщо розповідь не має виховного моменту, не навчить дітей чогось доброго, не вкаже правильного шляху, то таких розповідей не слід брати.

Деякі розповіді починаються з довгих вступів чи описів. Розповідаючи, треба їх пропустити. Діти чекають дії. Їм треба описати точно місце дії /замки, поля бою/ та одіж героїв. Не давати зайвих пояснень. Але, щоб не треба було зайвих пояснень, не вживати незаних чи малозаних дітям слів. Наша розповідь повинна бути коротка: 15 - 20 хвилин. Ніколи не переривати її. Краще закінчити тепер, а на чергових сходинах розказати другу частину, чи іншу пригоду.

Коли новаци просять, щоб далі розказувати, або щоб оповісти ще одну казку, то це означає, що ваша розповідь їм подобалась і вони радо слухатимуть. Проте на одних сходинах надто багато оповідати не можна. На сходинах треба мати час і на гри, і на спів, і на майстрування.-

Новацький змаг це теренова гра на котрій новаки/новачки ідуть від одного перевірного пункту до другого за знаками. На перевірних пунктах братчики/сестрички питають їх питання чи дають їм завдання до виконання.

Ми маємо різні новацькі змаги: перевірення проби, вмілості, природничий, перевірення історичної гри "Отрок", "Джура", та "Звідун", листопадовий змаг, святоюрський змаг, спортовий змаг.

Спосіб переведення змагу: підшукати в публичному парку або на приватній проші відповідне місце. Поїхати туди день наперед і поставити потрібні знаки. Можна це зробити перед самим змагом. Змаг може іти все в перід. Один братчик/сестричка випускає що 5 - 10 хв. по 2-3 новаки/новачки - найкраще кожна особа до іншої проби, це є вихідний пункт. Відтак є 4 - 6 перевірних пунктів. На кожному пункті питають новака/новачку 2 - 4 питання. На кінці є збірний пункт. На збірному та на вихідному пунктах треба переводити гри щоб новацтво не нудилося. Коли є дуже мало новаків/новачок, можна zorganizувати змаг у замкненому крузі. По середині великої площі є вихідний пункт. Гніздовий/гніздова ділить гніздо на стільки груп, скільки є братчиків/сестричок. Вистарчить 4-5 осіб для переведення змагу. Довкруги площі є зазначені місця для перевірних пунктів. На знак свистка всі розходяться до своїх призначених перевірних пунктів. Братчик/сестричка по одному/одній перелитує дітей. Інші стоять у віддалі кілька кроків і чекають. На знак свистка або на умовлений знак, коли гніздовий/гніздова бачить що всі учасники змагу вже сидять і чекають, групи дітей переходять - уже без знаків - до наступних перевірних пунктів. Змаг кінчається тоді, коли новаки/новачки повернулися до свого братчика/сестрички. Тоді всі групи сходяться на середину площі там де є гніздовий/гніздова.

На малих картках написати питання на один перевірений пункт до одної проби. На другій сторінці картки написати хто /імена дітей/ має на ці питання відповідати. Це заощадить братчикам/сестричкам багато часу. Кожний братчик/сестричка дістає тільки карток, скільки груп має прийти, одна чи більше проб. Новаки/новачки знають хто і котру пробу переходить.

Два тижні наперед повідомити новаків/новачок про змаг. Важним є щоб всі були. Пригадати що треба зі собою брати. Якщо хмарно - дощевики. Якщо будуть довше як 2-3 години - взяти перекуску, хіба що в парку можна щось купити. Пояснити змаг та точкування. Найкраще давати точки від 1 до 3. Тоді легко рахувати і точкувати.

Зараз після закінчення змагу братчики/сестрички сідають на 5-10 хвилин та обраховують вислід точкування, та проголошують перші місця та інші точки. Коли хтось був нечемний, йому можна за кару не дати вислуду змагу. Всі новаки мають перейти змаг. На те вони ходять на сходини і ми їх підготовляємо до проби. Якщо новак/новачка пропусає сходини, треба поговорити з батьками і допомогти дитині доповнити пропущене.

Перейти вимоги проби та поділити на ті точки, котрі треба перевірити в домівці, та ті котрі можна перевірити на змагу.

ЩО РОЗКАЖЕМО

9

НОВАЦТВУ?

Пальчики посварилися

Івасик нишпорив у буфеті і знайшов пляшку меду. Руки його, допомагаючи одна одній, насилу вийняли затичку. Вказівний палець правиці швидко опинився у шийці пляшки, набрав чимало меду і запропонував хлопчику:

— Лизни, Івасику, — це від мене.

— Але ж і я хочу почастувати нашого друга, — обізвався середній. — Ти, вказівний, дуже нахабний, скрізь перший лізеш.

— Ну що ж, прошу! — спокійно сказав вказівний палець. Середній, радіючи, поспішив за медом, але не зміг дістати його, бо вказівний і підмізний палець вперлися в стінки пляшки.

— Ви чого мені заважаєте? — сердито спитав середній. — Я ж найбільший серед вас, завжди вам допомагаю, а ви мені заважаєте. Зігніться ще трошки, і я легко дістану меду.

— Згода, згода, — промовили вказівний і підмізний палець. — Ми зробимо все можливе.

Всі хотіли допомогти найбільшому братові, якого шанували й любили, а тому зігнулись, як могли.

Середній палець подякував братам за послугу і миттю опинився у шийці пляшки. Та меду так і не дістав: адже вони не могли зігнутись більш як наполовину.

— Знову мені заважаєте! — промовив він сердито. — Не хочу більше й пробувати.

А ми більше нічим не можемо допомогти, — відповів вказівний палець.

— Дайте я спробую, — обіз-

вався підмізний. — Бачу, що справа не така й складна. Попрошу тільки й мізинця зігнутися.

Вказівний і середній палець насилу трохи зігнулися, а ще важче довелося мізинцю.

Хоч усе йшло начебто як слід, та підмізний теж не зміг дістати меду. Йому заважали брати, що ніяк не могли добре зігнутися.

— Ні, ні! — тоненьким голоском промовив мізинець, — ви зігніться і побачите, як я легко добуду мед з пляшки.

Брати зігнулися, а мізинець, випростувавшись, проскочив у пляшку. Але він був дуже куций і меду не дістав.

Тоді вказівний палець гордо промовив!

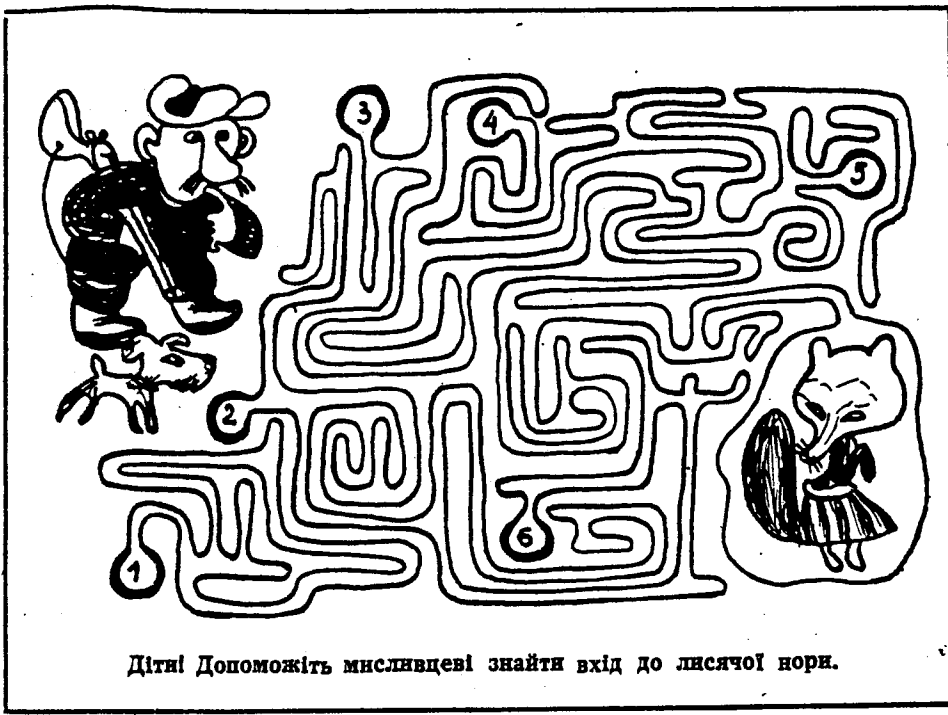
— Я найздібніший, а тому й перший серед вас! Чого ви варті без мене? Я вказую на речі.

вказую шляхи і напрям. Багато усякої роботи виконую без вашої допомоги. А тому попрошу не втручатися в мої справи. Придивляйтеся, як я все роблю, і вчіться!

Великий палець під час сварки мовчав. Але, почувши хвастощі вказівного, мовив поважно:

— Жоден з вас не повинен дерти носа і вихвалитися здібностями. У кожного своя справа, але без допомоги іншого ніхто не може обійтися. І без мене, куцого й незграбного на вигляд, ви ніяк не обійдетесь. Чи можете ви без моєї допомоги тримати річ у руках? Чи зможете працювати молотком або навіть маленькою голочкою? Ми існуємо, щоб діяти разом... А тепер заткніть пляшку і поставте її на місце. Ми існуємо для того, щоб робити корисні й хороші справи, а не нишпорити по буфетах!

Е. ПЕЛІН

Діти! Допоможіть мисливцеві знайти вхід до лисячої нори.

(Ілюстрації Ірини Молодецької)

— Поскладай гарненько своє вбрання! — кожного вечора каже мама до Софійки.

Але Софійка ніби не чує. Вона поспішає до ліжка. Вдень стільки набігалася, що дуже хоче спати. Тому її блюзочка лежить пом'ята на стільці, спідничка звисає одним боком аж на підлогу, панчішки, скручені в клубок, покотилися під ліжку, а про черевики вже й сором говорити: вони заболочені, один лежить під шафою, а другий горілиць — під стільцем. Коли мама має час, то все те складає в порядку, але часом те вбрання лежить у неладі аж до ранку.

Одного разу мама з татом поїхали на два тижні до дядька. Софійка залишилася вдома з бабусею. Старенька бабуся не мала сили всього допильнувати. Софійчине вбрання лежало кожного вечора в такому неладі, що страшно було поглянути.

Раз заглянув у кімнату місяць. Він побачив пом'яту спідничку, роздерту сорочку, заболочені черевики і гірко засміявся.

— Який же тут нелад! — сказав і зайшов за хмару.

— Добре йому глузувати! — сказала спідничка. — Адже колись я така не була. На мені не було плям, мої складки були рівненькі і все випрасовані. Мене тримали в шафі на вішачку.

— А ми стояли на скляній полиці по самій середині вітрини, на нас дивилися з захопленням діти, бо ми були гарненькі, — казали черевики.

— Ми також лежали в гарній коробці, загорнені в прозорий папір, — заплакали панчішки.

— А я лежала в шухляді в шовковому папері, — обізвалася рожева сорочка.

І так частини одяжі згадували, як гарно було колись, а як тепер ведеться їм у Софійки.

— Мене болото так дуже пече! — застогнав знову черевичок.

— А мене в горлі давить курява! — казала стрічечка.

— Так далі не може бути! — збунтувалася блюзочка. — Ми мусимо привчити Софійку, бо інакше пропадемо.

Перша виступила спідничка. Вона зупинилася над головою Софійки і стріпувала на неї весь свій порох, а тоді танцювала навколо ліжка та показувала вади від того, що була постійно пом'ята. Черевики взяли великого ножа і почали вишкрябувати болото на Софійчину подушку. Панчішки били Софійку в носик, показуючи незащиті дірки та плями. Блюзочка сумно співала Софійці до вушка про те, яка вона колись була гарна. Сорочинка дістала крила, літала над Софійкою і викликала великий вітер. Тоді всі частини одяжі взялися за руки і пішли навколо ліжка у швидкий танок. Коло ставало щораз менше і врешті зробилося таке мале, що Софійка не мала чим віддихати.

Софійка крикнула і пробудилася. Поглянула на свою одягу. Все було, як учора. На подушці не було болота з черевиків, в повітрі не чула куряви, що її вночі витріпала спідничка. Софійчине вбрання лежало пом'яте, поплямлене, а черевики — заболочені.

Але тепер Софійка подумала, що так не повинно бути. Поки одягнутись, вона накинула на себе халатик і почала все своє вбрання приводити до

порядку. Не минула година, як спідничка була відчищена і випрасована. Потім блюзочка і панчішки були зашиті, а черевики аж блищали від пасти. Того вечора всі частини одягу лежали поскладані на стільці, а черевики — під стільцем.

Коли Софійка удруге заснула, їй знову снилося убрання, але вже йнакше, як минулої ночі.

Черевики підійшли чемно до ліжка і низенько вклонилися. Спідничка танцювала перед ліжком Софії чудовий танок, блюзочка заспівала веселу пісеньку, а панчішки і сорочина, взявшись за руки,

гарненько дякували Софійці, що випрала їх і поскладала.

З того дня всі свої речі Софійка держала в найбільшому порядку. Коли приїхали мама і тато, не могли надивуватися, як змінилася Софійка.

За Л. Тавридською

Пояснення-словничок: пом'ятий — tumbled, rumped; клубок — knot, tangle; заболочувати — to swamp; нелад — непорядок (disorder); глузувати — насміхатися; складка — fold; вітрина — виставка за вікном крамниці; коробка — box, case; курява — порох (dust); стріпувати — to shake; вада — defect; пляма — stain, smudge; халатик — верхня накидка, шляфрок (robe); горілиць — backwards.

НЕСЛУХНЯНИЙ ВЕЛОСИПЕД

(Ілюстрація Ірини Молодецької)

Довго Митрик набридав татові: „Купить велосипед! ...” Спочатку тато відмовлявся то цим, то тим, а потім якось сказав:

— Ноги в тебе короткі дуже. Хай вони трохи підростуть, а я тим часом грошей на велосипед зароблю.

З того дня Митрик вже мамі не давав спокою. Тільки прокинеться, зразу:

— Мамо, подивіться, підросли мої ноги?

Подивиться мама, зміряє на око й скаже:

— Трішечки-трішечки підросли.

Митрик навіть їсти став краще, аби тільки швидше росли ноги.

І от, коли Митрикові сповнилось чотири роки, тато купив йому, нарешті, велосипед. Справжнісінький, трьохколісний, кращий за всі, що їх Митрик досі бачив. Скільки радості було!

Та згодом виявилось, що велосипед здатний приносити й прикрості. Тепер всі в дворі тільки й чули:

— Митрику, йди сюди!

— Мамо, я ще трішки.

— Швидше, мені ніколи.

А Митрик мовчки їде аж у той кінець двору.

— Кому я кажу! — сердиться мама.

Майже кожного разу така розмова кінчається тим, що мама ловить Митрика і відбирає велосипед. Тоді всі бачать: Митрик схлипує і йде попереду, а мама за ним несе велосипед і докоряє синові.

Але це було колись. Було та загуло. Тепер, як тільки мама або тато покличуть Митрика, він негайно йде додому.

Що ж трапилось? Може Дмитрик підріс і став краще слухатись батьків? Може й так. Та тільки тут є інший секрет. Слухайте ж, що трапилось з Митриком і його велосипедом.

Виїхав Митрик в двір і їздить на велосипеді. Довго їздив. Аж тут мама:

— Митрику, йди обідати!

— Зараз! — гукає Митрик і продовжує їздити.

Через деякий час мама знову кличе.

Ось тільки туди й назад, — обіцяє Митрик, а сам разів із п'ять з'їздив туди й назад.

Коли ж це тато виходить. Підійшов і спокійно питає:

— Чому те не йдеш додому?

Розгубився Митрик, не знає, що відповісти. А далі таки придумав та й каже:

— Велосипед не хоче.

— Як, як? — дивується тато.

— Я його додому, а він в інший бік повертає, — пояснює Митрик.

— А-а-а, он воно що! — зрозумів тато. — Значить, велосипед неслухняний?

— Еге ж! — зрадив Митрик.

— Велосипед ми за це-покараємо.

— А як ми його покараємо?

— А от заперемо його на день-два в комірку, хай там постоїть.

З цими словами тато відчиняє двері, ставить туди велосипед, а двері заціпає на гачок.

— Тату, може, не треба?

— Нічого. Щоб знав, як свого хазяїна не слухатись, — каже тато.

Що тут Митрикові робити? Пішов нишком обідати.

Другого дня він встав з постелі, вмився, поснідав. Понудьгував трохи, далі просить:

— Мамо, дайте велосипед.

— Не можу, — каже мама. — Тато його покарав.

„І навіщо я таке вигадав на свій велосипед? — думає Митрик. — Треба було сказати, що я сам не хотів іти обідати. Хоч би тато швидше приходив. Ох, як нудно! ...”

Аж ось і тато, нарешті, прийшов.

— Ну, як твої справи? — запитує він Митрика.

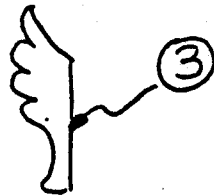
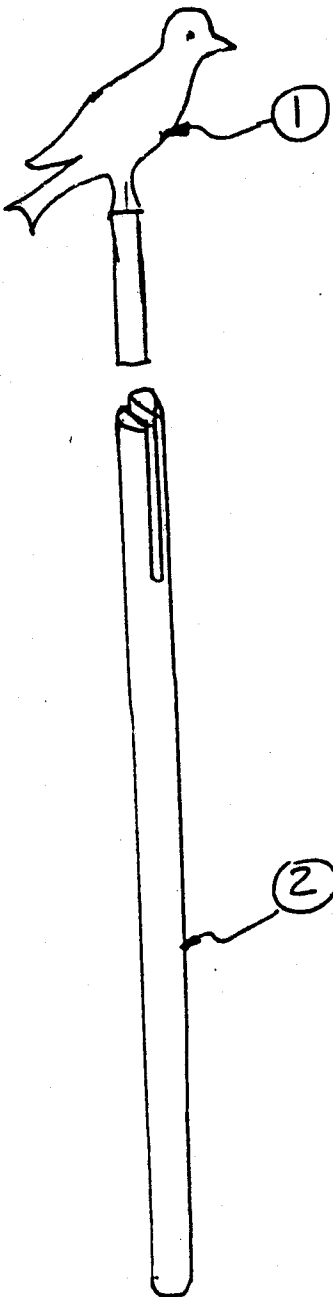
МАЙСТРАУЄМО

ТОТЕМ РОЯ

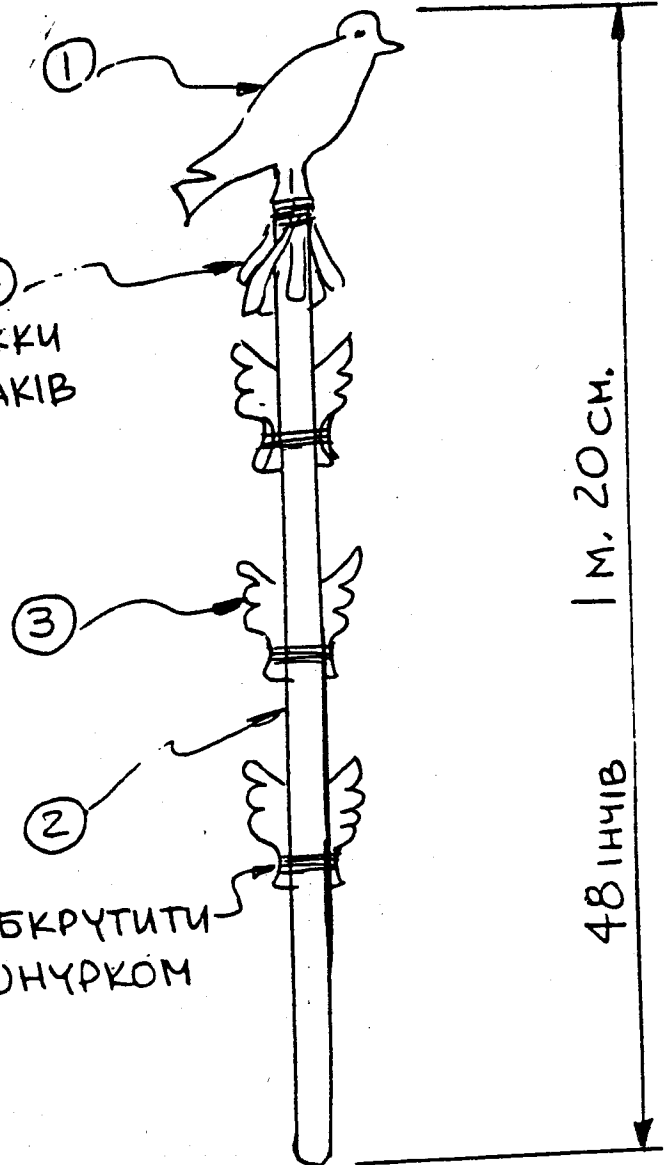

ЩО МАЄ ПТИЧУ НАЗВУ
З ДЕРЕВА

СТЯЖКИ
НОВАКІВ

ОБКРУТИТИ
ШНУРКОМ

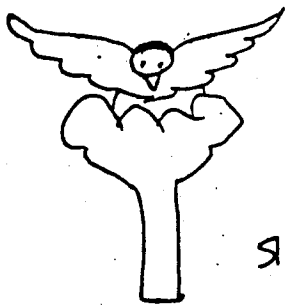

1 м. 20 см.

48 ІНЧІВ

ТОТЕМ РОЯ І ГНІЗДА (З ПТИЧОЮ НАЗВОЮ)

14

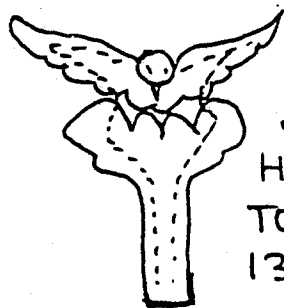
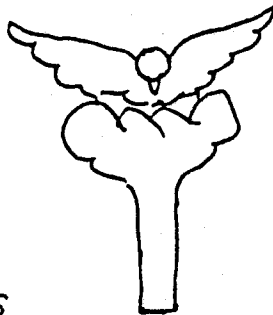

ВИТЯТИ
З ОБРИСИ
ЗНАМЕНИ
ЯК НА РИСУНКУ

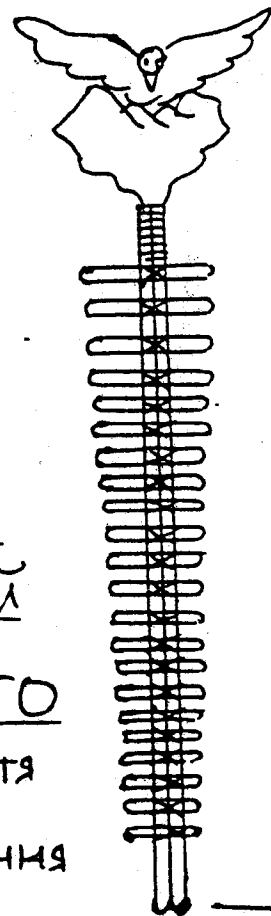

ДРОТИК

ДО ОДНОГО
ОБРИСУ
ПРИЧЕПИТИ
ДРОТИК ЯК НА
РИСУНКУ, ЩОБ
ЗРОБИТИ ЗНАМЕНО ШТИВНЕ

ПРИКЛЕЇТИ
ДРУГИЙ ОБРИС
НАКРИВАЮЧИ ДРИТ,
ТОДІ ПОМАЛЮВАТИ
ІЗНАМ'Я БУДЕ ГОТОВЕ

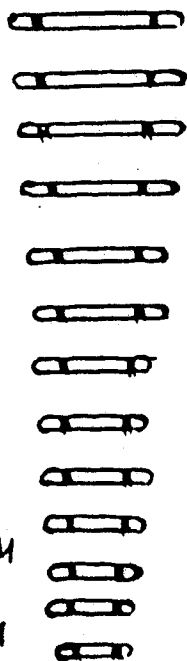
48 ІНЧІВ 1 м. 20 см.
ВИСОТА РОЙОВОГО
ТОТЕМУ

60 ІНЧІВ 1 м. 50 см.
ВИСОТА ГНІЗДОВОГО
ТОТЕМУ

ВИТЯТИ
ЧОТИРИ РІВНІ
ПРУТИКИ ДЛЯ
ДЕРЖАКА

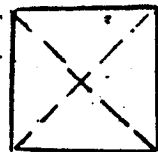
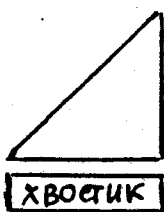
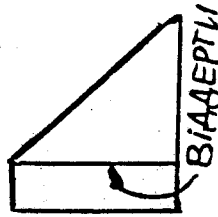
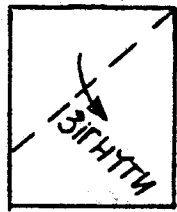
ЗАВВАГА:
ШУКАЮЧИ ЗА
ПРУТИКАМИ В ЛІСІ,
ВИТИНАТИ ЇХ ТАМ
ДЕ Є ЗГУЩЕННЯ
В КУЩІ. ПРОРІДИВИШИ
КІЛЬКІСТЬ, ДАЄМО
ЗМОГУ ІНШИМ РОСТИ
НЕ НИЩИТИ
ПРИРОДИ!

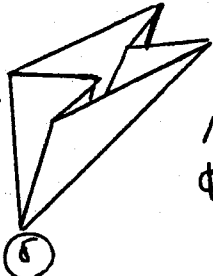
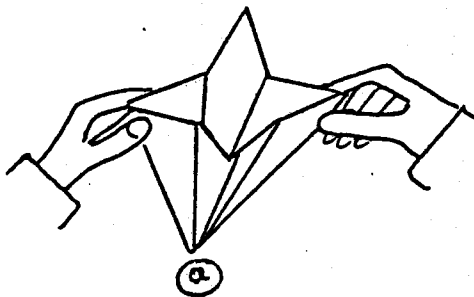
ПАЛИКИ,
ЩО ЇХ
ВИКІНЧУЄ,
КОЖНИЙ
НОВАК
ОСОБЛИСТО

ДЛЯ ПОЧУТТЯ
СПІЛЬНОГО
ВИГОТОВЛЕННЯ
ТОТЕМУ

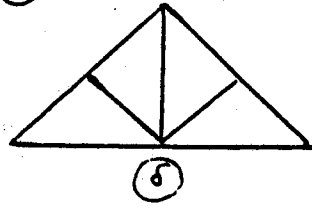
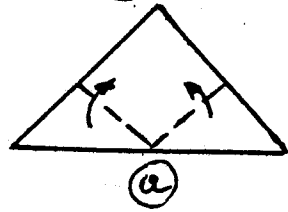
ЛАСТІВКА

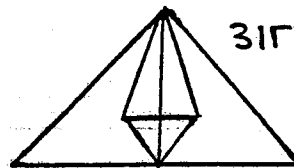
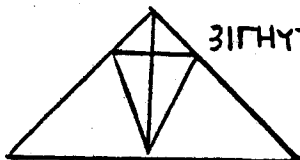
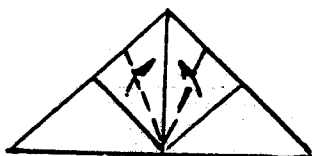
ЗАЗНАЧЕННЯ - ЗІГНУТТЯ ПО ДІАГОНАЛЯМ (ПЕРЕРИВАНИХ ЛІНІЯХ)

СХОПИТИ ПАЛЬЦЯМИ ЯК НА РИС. (а) ЗГІНАЮЧИ ПО ЧОТИРЬОМ ПЕРЕРИВАНИХ ЛІНІЯХ УТВОРИТЬСЯ ТРИКУТНОПОДІБНА ФОРМА ЯК НА РИС. (б)

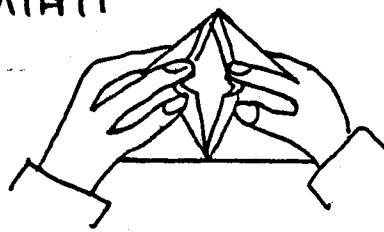

ЗІГНУТИ ВЕРХНЮ ПАРУ КРИЛ ЗА СТІЛКАМИ ЯК НА РИС. (а), ТОДІ УТВОРИТЬСЯ ФОРМА ЯК НА РИС. (б)

ЛИШЕ ЗАЗНАЧИТИ ЗГІНАЮЧИ ПО ПЕРЕРИВАНИЙ ЛІНІЙ

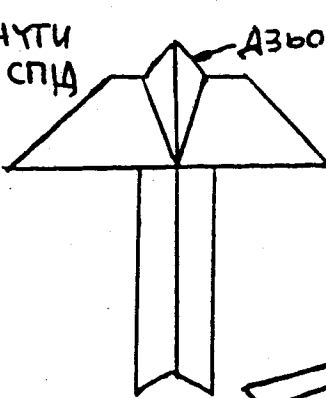
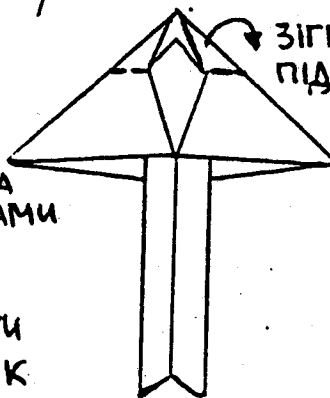
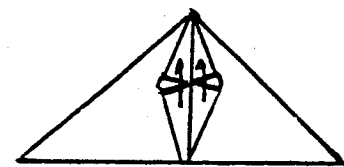
ЛИШЕ ЗАЗНАЧИТИ ЗГІНАЮЧИ ПО ПЕРЕРИВАНИЙ ЛІНІЙ

СТИСНУТИ У ФОРМУ ДВОХ ДЗЬОБИКІВ

ЗАЗНАЧЕНІ ЗГІНИ

СХОПИТИ ПАЛЬЦЯМИ ДЕР СТІЛКИ

ЗІГНУТИ ПІД СПІД

ДЗЬОБИК

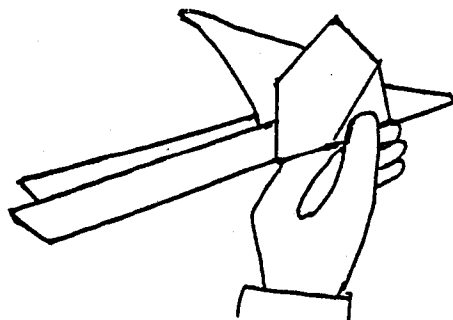
ЗІГНУТИ ДЗЬОБИКИ ЗА СТІЛКАМИ

ЛАСТІВКА ГОТОВА ДО ЛЕТУ

ВЛОЖИТИ ХВОСТИК ДО СЕРЕДИНИ КРИЛ ЛАСТІВКИ

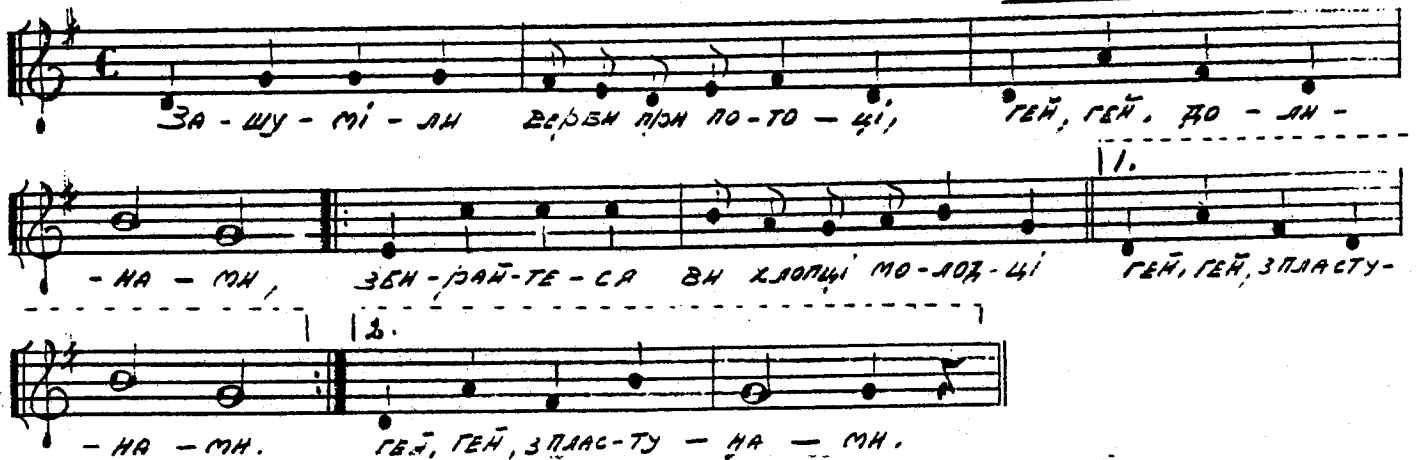
ЗІГНУТИ ПО СЕРЕДИНІ

ДІТИ СПІВАЮТЬ

ЗАШУМІЛИ ВЕРБИ ПРИ ПОТОЦІ.

СЛОВА І МУЗИКА Р. КУЧУНІНСЬКОГО.

ЗА - ШУ - МІ - ЛИ ВЕРБИ ПРИ ПО - ТО - ЦІ, ГЕЙ, ГЕЙ, ДО - ЛИ -
 - НА - МИ, ЗБИ - РАЙ - ТЕ - СЯ ВИ ХЛОПЦІ МО - ЛОД - ЦІ ГЕЙ, ГЕЙ, З ПЛАС - ТУ -
 - НА - МИ. ГЕЙ, ГЕЙ, З ПЛАС - ТУ - НА - МИ.

Зашуміли верби при потоці,
 Гей, гей, долинами,
 Збирайтеся ви, хлопці - молодці
 Гей, гей, з пластунами.

Збирайтеся ви, хлопці - молодці,
 Гей, гей та у гори,
 Несіть ваші ковани топорці
 Гей, гей, межі орли.

Та щоб наша рідная держава,
 Гей, гей, гомоніла,
 Та щоб наша пластова слава,
 Гей, гей, не змарніла.

ЗАШУМІВ ЗЕЛЕНИЙ ГАЙ.

17

Жваво.

Слова і муз. О. Тарнавська.

1. Зашумів зелений гай,
Заворухилась трава.
Розбудилась вся природа:
Зустрічас новака.

2. Сонечко проміння шле,
Бо новак у мандри йде.
Пташки весело співають,
Радо новака вітають.

3. І мандрує наш новак
З усмішкою на устах,
Йде відважно, без тривоги,
Не боїться він пригод.

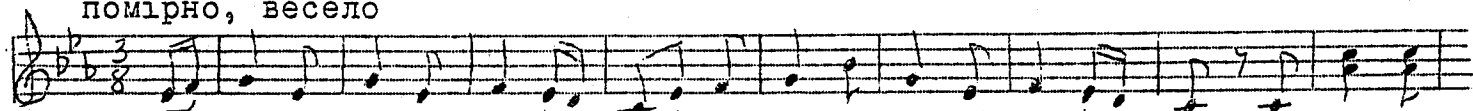
4. Є відомим на весь світ,
Що новак-це друг для всіх.
Тож і радість є така,
Бо всі люблять новака.

СТРУМОК

муз: А. Штогаренка

сл: Н. Забіли

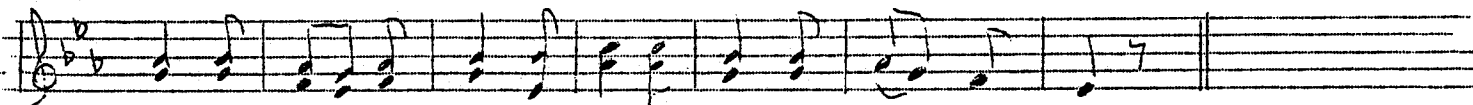
помірно, весело

Бі-жить по вули-ці струмок, нав-ко-ло сніг прив'яв і змок. Весна при-

йшла! Весна прийшла! Дзюрчить і плеска-є стру-мок. Весна при-

шла! Весна прийшла! Дзюрчить і плескає стру-мок.

2/ Чорніє й тале білий сніг,
Легкий туман на землю ліг,
Біжить струмок, дзюрчить струмок } 2x
Щоб змить останній, талий сніг.

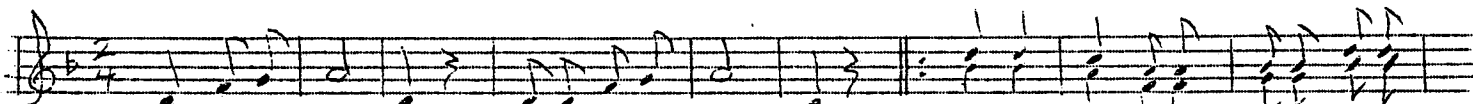
3/
І вже відкриті всі поля,
Водою вмита вся земля.
Вдягається, вбирається } 2x
Травою й квітами земля.

4/ Веселі і щасливі ми
Весну стрічаєм співами.
Біжить струмок, шумить струмок } 2x
Потоками бурхливими.

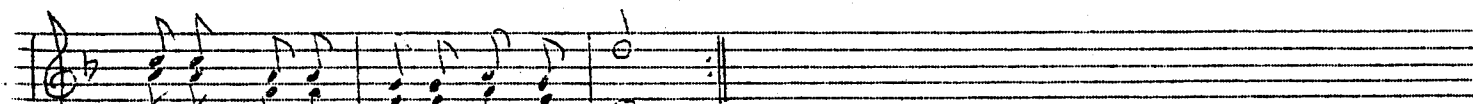
ДІВКА ЯВДОШКА

українська нар. пісня

обр: В. Косенка

Дівка Явдош-ка сія-ла пшени-цю. Джар, джар, джарочка, чи варила

ду-ша ми-ла, чи вари-ла, джар?

Дівка Явдошка пшеницю полола.
Джар, джар, джарочка, чи варила } 2x
душа мила, чи варила, джар?

Дівка Явдошка пшениченьку жала.

Джар, джар... /2x/

Гуровий Хуток

САРДИНКИ.

Участь: Рій - Гніздо.

Вибирають одного новака. Він є сардинкою. Він іде й шукає собі гарного сховку, який є його коробкою. Коли він є безпечно в коробці, решта йдуть шукати його. Коли новак знайде сардинку, не зраджує місця її сховку, а й собі влізає до коробки. Решта роблять те саме, аж доки всі сардинки не будуть у коробці.

СПОРОЖНИ ВІДРО.

Участь: Гніздо.

Виряд: Відро, гумові м"ячки.

Відро, або кіш з багатьма гумовими м"ячками стоїть на середині. Провідник старається спорожнити відро, викидаючи м"ячки, а інші новаки збирають їх і зносять до відра назад, щоб не дати йому спорожнити.

ПІДВОДНІ ЧОВНИ.

Участь: Гніздо.

Виряд: Хустки для половини новаків.

Новаки одного рою з зав"язаними очима стають поперед кімнати в розкритті, доторкаючись стопами своїх сусідів. Колін згинати не вільно. Руками можна свobodно рухати. Другий рій старається безпечно перейти, найкраще під ногами. Доторкнений випадає з гри. З черги рої міняються. Якщо є більше, як два рої, треба поділити новаків на дві рівні групи.

КРАПЛЯ.

Участь: Рій.

Виряд: Кілька краплин оцту, терпентини чи іншої рідини з сильним запахом.

На стіл капнути одну каплю оцту, зав"язати новакові очі, після чого він має нюхом знайти це місце.

ДОБРЕ ДІЛО.

Участь: Рій.

Висилаємо новаків /цілий рій/, щоб пошукали нагоди до зроблення доброго діла. Коли вернуться, оповідають, що зробили. Можна посилали новаків парами.

ВАРІАНТ: Участь бере ціле гніздо й рої хмагаються між собою. Гніздовий вирішує, котре добре діло заслуговує на найбільшу кількість точок.

ВИСЯЧИЙ МІСТ.

Участь: Рій - Гніздо - Табір.

Виряд: Два шнурки та один м"ячик для кожної пари новаків.

Кожна пара новаків тримає в руках за протилежні кінці два шнурки. Коли їх тягнути, створюється місток, на який кладуть м"ячик. Завданням кожної пари є перейти певну віддаль так, щоб м"ячик не впав на землю. Гру можна переводити також у формі штафети.

КЛАДКА.

Участь: Індивідуально.

Виряд: 2 плоскі камені, дошка.

На два плоскі камені або пеньки кладуть дошку й новакі переходять, немов по кладці. Треба зачинати ходити по ширшій дошці, а згодом по вузькій. Спершу кладуть дошку на низьких пеньках, а пізніше вчитися на вищих, а де є нагода - над потічком через кладки, спеціально зроблені для цієї цілі.

ВАРІЯНТ: Перехід по кладці з якимось предметом на голові.

МРЯКА НА МОРЮ.

Участь: Рій - Гніздо.

Виряд: Стільці, хустка для кожного новака.

В домівці розставити стільці, немов перешкоди для кораблів у мряці. Новакі діляться на дві групи - фльоти, що зі зав"язаними очима мають з одної сторони перейти на другу до пристані. Хто доторкнеться якоїсь перешкоди /стільця/, той має три рази її обійти і щойно тоді може поступати далі вперед. Виграє та фльота, котра перша причалила до пристані.

М"ЯЧ У ВІДРІ.

Участь: Індивідуально.

Виряд: 3 відра, причеплені до плоскої дошки; 3 тенісові м"ячки.

Три відра /або великі бляшані пушки/, причеплені до плоскої дошки й оперті об стіну. Кидають із віддалі 2 1/2 метра, щоб попасти м"ячками до відра /пушки/. Можливих п"ять точок за кожний мет.

РОБЛЕННЯ ВІТРУ.

Участь: Рій - Гніздо.

Виряд: Крейда, перце, для кожного шапка.

Над лінією, що намальована крейдою посередині кімнати, уноситься перце - пушок. Дві групи, які стоять по обох сторонах намальованої лінії, стараються передутти перце на сторону противника, вимахуючи шапками. По якій стороні перце впаде на землю, - та програє.

ДО ВОДИ.

Участь: Рій - Гніздо.

Гурт стає довкруги виховника поза колом накресленим на землі. На команду "ДО ВОДИ", скачуть усі до кола. На команду "НА ЗЕМЛЮ" - вискакують. Якщо наказ "ДО ВОДИ" даний, коли всі стоять у колі, тоді ніхто не рухається. Дві помилки виключають із гри.

НАПРЯМИ СВІТУ.

Участь: Рій.

Нарисувати коло й зазначити на ньому сторони світу. Кожний учасник гри стає на зазначенім напрямі світу, обличчям до середини. Один новак зі зав'язаними очима стає всередині кола, обличчям він звернений до півночі. Впорядник викликає два напрями світу, на пр.: ЗАХІД - ПІВДЕНЬ /пізніше: південний захід, північний захід, чи який небудь інший/. Новаки, що стоять на зазначених напрямках, міняють свої місця тихо, щоб їх не вказав рукою новак зі зав'язаними очима. Новак, на котрого правильно вказано рукою, йде до середини.

ЧИМ КОРАБЕЛЬ НАВАНТАЖЕНИЙ?

Участь: Рій - Гніздо.

Виряд: Хустка.

Новаки сидять кругом. Один із новаків, починаючи гру, кидає хусткою до другого та питається: "ЧИМ КОРАБЕЛЬ НАВАНТАЖЕНИЙ?" Той відповідає словом, яке починається на "А" на пр. АМОНЬКОМ, АНАНАСАМИ і т.п. Відтак кидає хустку іншому з тим самим запитом, а той має відповісти словом, що починається буквою "Б" і т.д. за абеткою. Хто відразу не відповість, або помилиться, дістає мінус. Виграють ті, що при кінці гри не мають мінусів.

ВАРІЯНТ: Цей, хто кидає хустку, самий подає будь яку букву, якою має починатися слово відповіді.

БЕЗПРИТУЛЬНИЙ ЗАЙЧИК.

Участь: Гніздо.

Новаки діляться на трійки, та уставляються на майдані. Два з кожної трійки, взявшись за руки, творять кущ, а третій, присівши в середині, є зайчиком. Крім того є два окремі новаки - зайчик і собака, які починають гру. Собака ловить зайчика. Зайчик тікає й убігає в якийсь кущ. Тоді той зайчик, що сидів у куші, тікає. Собака ловить же того зайчика, який тікає /т.зн. зайчики міняються/. Коли собака зловить зайчика /ударом долоні/, тоді вони міняються ролями. Не вільно ловити в куші. Коли зайчик вбіг у кущ, сейчас міняється з одним із тих новаків, які творять кущ, щоб усі мали нагоду бігати.

БІЖІТЬ.

Участь: Рій.

Показати новакам щось, на пр. листок каштану. Вказати їм, що це є, дозволити докладно оглянути і післати їх шукати подібного. Хто перший знайде й принесе впорядникові, дістає одну точку.

Самодіяльна Тра

Р О З У М Н И Ц Я

УКРАЇНСЬКА НАРОДНА КАЗКА

Було собі два брати - один убогий, а другий багатий. От багатий колись ізласкавився над бідним, що не має той ні ложки молока дітям, дав йому дійну корову та й каже:

-Потроху відробиш мені за неї.

Ну, бідний брат відробляв потроху, а далі тому багачеві шкода стало крові, він і каже вбогому братові:

-Віддай мені корову назад!

А той:

-Брате! Я ж тобі за неї відробив!

-Що ти там відробив, як кіт наплакав - тієї роботи було, а то таки корова! Віддай!

Бідному жалко стало своєї праці, не схотів віддати. Пішли вони позиватися до пана.

Прийшли до пана. А панові, мабуть, не схотілося роздумувати, хто з них правий, а хто ні, - то він і каже їм:

-Хто відгадає мою загадку, того й корова буде.

-Кажіть пане!

-Слухайте: що є в світі ситніш, прудкіш, миліш над усе? Завтра прийдете та скажете.

Пішли брати. Багач іде додому та й думає собі:

-От дурниця, а не загадка! Що ж є ситніш над панські кабани, прудкіш над панські хорти, а миліш над гроші! Ге, моя корова буде!

Бідний прийшов додому, думав, думав та й зажурився. А в нього була дочка Маруся. Вона й питається:

-Чого ви, тату, зажурилися? Що пан казав?

-Та тут, дочко, таку пан загадку загадав, що я й не наду-
маю, що воно й є.

-А яка ж загадка, тату?- Маруся питає.

-Та така: що є в світі ситніш, прудкіш, миліш над усе?

-Е, тату, ситніш над усе - земля-мати, бо вона всіх годує
й напуває; прудкіш над усе - думка, бо думкою враз куди хоч
перелетиш, а миліш над усе - сон, бо хоч як добре та мило чоло-
вікові, а все покидає, щоб заснути.

-Чи ба?- каже батько. -Адже й справді так! Так же я й панові
казатиму.

Другого дня приходять обидва брати до пана. От пан їх і
питає:

-Ану, відгадали?

-Відгадали, пане,- кажуть обидва.

От багатий зараз виступає, щоб собі попереду поспішитись,
та й каже:

-Ситніш, пане, над усе - ваші кабани, а прудкіш над усе -
ваші хорти, а миліш над усе - гроші!

-Е, брешеш, брешеш!- каже пан.

Тоді до вбогого:

-Ану ти!

-Та що ж, пане, нема ситнішого, як земля-мати: вона всіх
годує й напуває.

-Правда, правда!- каже пан. -Ну, а прудкіш що?

-Прудкіш, пане, над усе - думка, бо думкою враз куди хоч
перелетиш.

-Так! Ну, а миліш?- питає він.

-А миліш над усе - сон, бо хоч як добре та мило чоловікові,
а все покидає, щоб заснути.

-Так, усе так!- ізнову пан. -Твоя корова. Тільки скажи
мені, чи ти сам це повідгадував, чи тобі хто сказав?

-Та що ж, пане,- каже вбогий, -є в мене дочка Маруся, - так це вона мене так навчила.

Пан аж розсердився:

-Як це? Я такий розумний, а вона проста собі дівчина та мої загадки повідгадувала! Стривай же! На тобі оцей десяток варених яєць та понеси їх своїй дочці: нехай вона посадить на них квочку, та щоб та квочка за одну ніч вилупила курчата, вигодувала, і щоб твоя дочка зарізала трьох, спекла на снідання, а ти, поки я встану, щоб приніс, бо я дождатиму. А не зробиь, то буде лихо!

Іде сердешний батько додому та й плаче. Приходить, а дочка й питає його:

-Чого ви, тату, плачете?

-Та як же мені, дочко, не плакати: ось пан дав тобі десяток варених яєць та казав, щоб ти посадила на них квочку, та щоб вона за одну ніч вилупила й ивгодувала курчата, а ти щоб спекла їх йому на снідання.

А дочка взяла горщечок каші та й каже:

-Понесіть, тату, оце панові та скажіть йому: нехай він виоре, посіє цю кашу, і щоб вона виросла просом, пріспіла на ниві, і щоб він просо скосив, змолотив і натовк пшона годувати ті курчата, що їм треба вилупитися з цих яєць.

Приносить чоловік до пана ту кашу, віддає та й каже, що так і так дочка казала.

Пан дивився, дивився на ту кашу та взяв і віддав її собакам. Потім десь знайшов стеблинку льону, дає чоловікові й каже:

-Неси твоїй дочці цей льон, та нехай вона його вимочить, висушить поб"є, напряде й витче сто локтів полотна. А не зробиь, то буде лихо!

Іде додому той чоловік і знов плаче. Зустрічає його дочка й каже:

-Чого ви, тату, плачете?

-Та бач же чого! Ось пан дав тобі стеблинку льону, та щоб ти його вимочила, висушила, пом"яла, спряла і виткала сто локтів полотна.

Маруся взяла ніж, пішла й вирізала найтоншу гілочку з дерева, дала батькові та й каже:

-Несіть до пана, нехай пан із цього дерева зробить мені гребінь, гребінку й днище, щоб було на чому прясти цей льон.

Приносить чоловік панові цю гілочку й каже, що дочка загадала з неї зробити. Пан дививсь, дививсь, узяв та й покинув ту гілочку, а на думці собі: "Цю одуриш! Мабуть, вона не з таких, щоб одурити"... Потім думав, думав та й каже чоловікові:

-Піди та скажи своїй дочці: нехай вона прийде до мене в гості, та так, щоб не йшла, не їхала; ні боса, ні вбута, ні з гостинцем, ні без гостинця. А як вона цього не зробить, то буде лихо!

Іде знов батько, плачучи, додому. Прийшов та й каже дочці:

-Ну що, дочко, будем робити? Пан загадав так і так.

І розказав їй усе. Маруся каже:

-Не журіться, тату, - все буде гаразд. Підіть купіть мені живого зайця.

Пішов батько, купив живого зайця. А Маруся одну ногу вбула в драний черевик, а друга боса. Тоді впіймала горобця, взяла гринджоли, запрягла в них цапа. От узяла зайця під руку, горобця в руку, одну ногу поставила в санчата, а другою по шляху ступає - одну ногу цап везе, а другою йде. Приходять отак до пана в двір, а пан як побачив, що вона так іде, та й каже своїм слугам:

-Прицькуйте її собаками!

Ті як прицькували її собаками, а вона й випустила їм зайця. Собаки погнались за зайцем, а її покинули. Вона тоді прийшла до пана в світлицю, поздоровкалася й каже:

-Ось вам, пане, гостинець.- Та й дає йому горобця. Пан тільки хотів його взяти, а він - пурх та й вилетів у відчинене вікно!

А на той час приходять двоє до пана судитися. От пан вийшов на рундук та й питає:

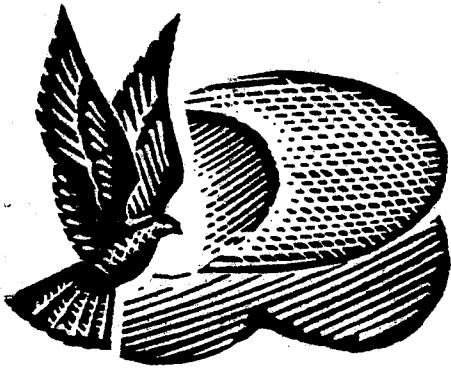
-Чого вам, люди добрі?

Один каже:

-Та от чого, пане: Ночували ми обидва на полі, а як уранці повставали, то побачили, що моя кобила привела лоша.

А другий чоловік каже:

-Ні, брехня, - моя! Розсудіть нас, пане!

З Природничого Записника

ВІРНИЙ ПЕСИК

На передмісті жив каліка-жебрак. Він мав білого кудлатого песика. Як не було війни й кращі були милостині, жебрак мав за що купити собі й песикові їсти, щоб не вмерти з голоду.

З війною настала така біда, що обоє голодували, а скоро до того дійшло, що жебрак рішив втопити песика, бо не міг дивитися, як мучився бідний його товариш недолі.

Взяв його з собою на ріку, прив'язав шнурок до шиї, причепив великий камінь, попрощався з песиком і штовхнув його в воду, аж капелюх упав з голови.

Жаль йому було песика — та що мав робити! Смерть стояла обом за плечима. Жаль було й капелюха. Тепер не мав чим накрити сивої голови.

Іде поволі до хатинки, коли доганяє його песик, шнурок має на шиї, без каменя, що у воді випав, а в зубах тримає капелюх свого пана.

Соромно й боляче стало жебракові. Він притиснув до себе свого вірного песика, просив у нього вибачення й вже не розлучався з ним ніколи.

Вуйко Квак

УВАГА! ОТРУЙНІ РОСЛИНИ!

Одною з найнебезпечніших та одночасно найменше розпізнаваних рослин на будь-якому таборі чи прогулянці є ОТРУЙНИЙ ПЛЯЩ /анг. poison ivy/. Проблема, яку ця небезпека створює, посилюється тим, що братчики і сестрички самі часто не знають докладно як отруйний плящ і споріднені з ним інші отруйні на дотик рослини виглядають, і через те не можуть перестерегти новачтво перед контактом з ними.

На дотик отруйні рослини не ростуть на українських землях. Тому вони мало знані теж нашим батькам. Зате в США та в південній Канаді поширені є три головні види отруйних на дотик рослин, що загально відомі як poison ivy, poison oak, та poison sumac. Їхні ботанічні латинські назви є, відповідно: *Rhus radicans*, *Rhus diversiloba*, і *Rhus vernix*. Їхні назви перекладаємо як ОТРУЙНИЙ ПЛЯЩ, ОТРУЙНИЙ ДУБ, і ОТРУЙНИЙ СУМАХ. Найпоширеніша з тих рослин є отруйний плящ. Він росте в цілій США і південній Канаді за винятком Західного побережжя США, де поширений отруйний дуб. У східній 1/3 Америки поширений отруйний сумах.

Листки отруйного плящу в дійсності не подібні до правдивого плящу, ані листки отруйного дуба не подібні до листків знаних нам родів дуба, але листки отруйного сумаху дуже подібні до правдивого сумаху, і вони один від одного різняться головно квітами й овочами. Як видно з поданих ілюстрацій, листок отруйного плящу чи дуба є складений з трьох менших листків /анг. compound leaf/, а листки отруйного сумаху мають не менше дев'ять листочків. Всі три отруйні рослини мають дрібні зелені квіти, зібрані у китички на головному стеблі, з яких розвиваються

потім білі ягідки у звисаючих гронах./Білі плоди неотруйних видів сумаху натомість мають темно-червоні, стоячі китички/.

Отруйний плющ росте низько попри дороги, у кашах і зарослях, але також пнеться високо по стовбурах дерев. Восени зелені листочки всіх трьох міняють кольори на помаранчевий і яскраво червоний, але вони далі отруйні на дотик. Листочки отруйного сумаху мають гладкі краї, а неотруйних видів -- зубковані.

Усі три згадані отруйні рослини мають у собі олію, яка сильно подразнює шкіру і легко переноситься при дотику, а навіть вітром, чи при паленні цих рослин. Слія спричиняє зачервоніння і висипку на шкірі, що згодом може перетворитися на міхурці. Цю реакцію уважають за алергію, бо є люди, що не вразливі на цю отруту. Найкраща порада для когось, хто діткнувся отруйного плющу -- добре промити це місце на шкірі водою і милом, і це якнайскорше після контакту. Тому, що висипку з цих отруйних рослин можна легко перенести до інших частин тіла, не треба дотикати тих місць, де вже така висипка є. Але найліпшою порадою зі всіх є: навчитися пізнати ці отруйні рослини і дивитися куди йдеш!

ОТРУЙНИЙ ПЛЮЩ

ОТРУЙНИЙ ДУБ

ОТРУЙНИЙ СУМАХ

Подав: бр. Андрій Вовк.

РОЗГАДАЙТЕ?

Українські імена

Д З В І Н К А Й А Н И Р Е Т А К
 Р В О З К С Х І Р Е Н А Я В Г Л
 У Ж Ж І И Г О Р І М А Р І Я Ю Е
 Г З О Р Е С Т Д Х Ю К З Л І В Н
 А Л О К И М Т Н Я І Р Д А Л О О
 З Б Р А Р А Т А І С А К З А Л Ь
 І О В Д І А Д К Е К В Н О Я О О
 Л Л С Е М Н Н І Х А А І Р А Д Г
 Я И Я А С И Р Я Л Р О Н О Г Н Д
 Р Н Р Л Ю Б А С А З И А М Р М А
 І А Н Е Л О О Р Т Е П С О И И Н
 О Д Л Г Г К В С Р Е Л А Т У Р В
 Н Ъ Р Ф Я Н А Т А Л Ф Р Р И Х І
 О Р Н А Т Ь Р О М А О А Я І Н Р
 Н І М И Х А Й Л О К У Л Я Н А А
 Е В І А Р Р Р В Р Ъ Д Р Е І Д І
 З Ъ В А З Г О А Н Я В Р О Г І Р
 Л Д Т Е Р А М П С Ъ К С Е Н Я О

У цій схованці заховано
 аж 50 українських імен — хлоп'ячих і
 дівочих.

Приказки

У дитини заболить пальчик, а у матері серце.

ж ж ж

Голодний, як вовк.

ж ж ж

З дощу під ринву.

ж ж ж

Соловій співа, поки дітей не виведе.

ж ж ж

Не такий страшний чорт, як його малюють.

ж ж ж

Гапиться, як теля на нові ворота.

ж ж ж

Надутий, як сова.

ж ж ж

Два гриби в борщ - забагато.

ж ж ж

Бідний, як турецький святий.

ж ж ж

Зимно, як у псярні.

ж ж ж

Про вовка помовка, а вовк тут.

ж ж ж

Вилізло шило з мішка.

ж ж ж

За Батьківську Землю!

КВІТЕНЬ

Квітень, квітень, уже іде,
Аж довкола все гуде!
А на личку рум'янець
Весну вхопив у танець.

Сіє горами квітки,
Сіє перли бриндушки;
Стелить шовки у ярі.
Дзвонить дзвоном по горі.

— Не журіться, дітоньки,
Сиплю золото я з руки:
Сію зелень і тепло,
Щоб вам весело було!

І дзвіночками трясу
І вам волю я несучу.
Сонце в мене ув очах —
Кіш утіхи на плечах!

Ви співайте і скачіть —
Дзвонить пташка: піль-піль!
І зозулька вже тут є —
Хай вам долю закує!..

М. Матіїв-Мельник

Море і море! Блакить і блакить...
Крил мені, крил! щоб туди полетіть!
Чайкою в небі над морем спиняться,
Дихать і в далеч за обрій дивитись.

Зникнуть би там, потонуть у тій млі,
Кинуть би все на далекій землі,
Все, що ненавиджу, все, що люблю.
Все, що скривавило душу мою.

БЕРІЗКА

Добра вістка, мила вістка:
Розвилась берізка!
А ти, вітре, все лиши, —
Ті листочки колиши
На нашій берізці.

М. Петрів

НАД КОЛИСКОЮ

Спи, мій маленький, спи, мій синок...
Я розкажу тобі безліч казок.

Нащо ж ти віченьки знову розкрив?!
Спи, моя пташко, то вітер завив.

Стогне і вие уже він давно,
Б'ється і стука у наше вікно...

Геть, розбишако, в далекі степи!..
Спи, моя ластівко, солодко спи.

Ось уже й вітер зовсім зацімів...
Мабуть, заснуть під намет полетів...

Холодно зараз в лісах і лугах, —
Все потонуло в глибоких снігах.

Бігають зайчики, мерзнуть, тремтять,
Затишок хочуть собі відшукать.

Ось, вони вгледіли, куцник стоїть, —
Годі! Давно вже лисичка там спить.

Кинулись знову кудись на грядки, —
Ой, там ночують сьогодні вовки.

Краще ви в поле біжіть за лісок...
Знайдете там ви соломки стіжок, —

Глибше забийтесь, зарийтесь в
снопки,
Щоб не знайшли вас голодні вовки...

Спи ж, мій малесенький, годі
гулять...

Зайчики білі давно уже сплять.

Л А С Т І В О Ч К А

Під дахом одного дому родина ластівок почала будувати гніздечко.

Місце було затишне. Дім стояв у городі, а довкруги дому росли кущі бозу, який якраз розцвівся чудовим запашним цвітом.

Мати й батько ластівки запопадливо приносили з над ріки мокру землю, розмякчену ще більше їхньою клейкою-слиною, і клали грудку по грудці й будували гніздечко.

Їхня робота зростала з дня на день і одного дня гніздечко було готове. Вони рішили вистелити його м'яким мохом і пір'чком і тоді мати ластівка знесла чотири маленькі яєчка. Вона обережно прилягла своїм маленьким тілом і стала вигрівати їх.

Минали дні. Мати ластівка сиділа в гніздечку й дивилася крізь маленький отвір на голубе небо, на квітучі сади й городи й думала собі: "Як гарно в тому затишному куточку. Яке голубе небо, як пахнуть квітучі дерева й квіти! Тут родилися мої діди й батьки і тут я родилася. Під тим голубим небом я вчилася літати і пісень тієї землі співати. То моя Батьківщина й я люблю ту Країну цілим моїм ластів'ячим серденьком." І ластівка ще ніжніше своїми крильцями обгорнула маленькі яєчка, якби хотіла всю любов передати своїм дітям.

Часами мати ластівка вилітала з гніздечка за поживою, тоді батько сідав на яєчка і вигрівав їх.

І так минали дні.....

Одного дня мати ластівочка почувала дивні, дивні звуки. Вона обережно піднесла своє тіло й глянула на яєчка.

Три яєчка поволі порушались і на лущинках яєчок зарисувались темні лінії. Мати ластівочка з запертим віддихом приглядалася яєчкам.

І нараз шкарлупинка одного яєчка розколослася на двоє, а звідтам показалася неопірена голівка маленької пташечки. Заки мати опритомніла з радості, тут вже друге й третє яєчко розколослося і такі самі голівки з жовтими дзьобиками незугарно колибалися і гніздечко наповнилося тоненьким пилком дітей ластів'ят. Четверте яєчко лежало і не рухалося й мати ластівка тривожно приложила голівку до яєчка й надслухувала. Минали хвилини й мати не відступала від яєчка. Нараз четверте яєчко заворушилося і тоненька шкарлупка розколослася на двоє і з яєчка викотилося таке саме неопірене ластів'ятко як три попередні.

Мати ластівка затріпала з радості крилами й вилетіла з гніздечка, щоб сказати батькові радісну новину. В гніздечку було гамірно. Чотири голівки підносилися раз в раз у гору й жовті дзьобики широко відчинялися просити о поживу. Обое батьки відразу зрозуміли, що треба чим скорше летіти шукати поживи.

Ластів'ятка почали рости. В гніздечку робилося тісно, так що мати й батько часто сідали тільки на крайчику гніздечка, щоби від-

почати на хвилинку й даліше летіли шукати комахок, черв'ячків для своїх дітей.

Одного дня заносилося на бурю. Батько і мати ластівки добре знали, що перед бурею всі комахки ховаються в гушавину кущів і тому вони знизили свій лет, хотіли назбирати поживи й чим скорше вернутися до своїх діток.

Нараз небо покритося темними хмарами, повіяв сильний вітер і дощ сильною струєю почав падати на землю. Ластівки не в силі були долетіти до своїх дітей. Дощ примусив їх сховатися під дахом одної будівлі. А тимчасом в гніздечку малі ластівятка в перше у своїому житті бачили бурю. Вони зразу цікаво надслухували лоскоту громів і приглядалися блискавкам, які час до часу освітлювали темноту, яка була в гніздечку.

Вони пошепки розмовляли між собою їхньою пташиною мовою і чекали на родичів.

Нараз одно ластівятко не видержало і з цікавості виглянуло крізь отвір гніздечка на двір. Сильна струя вітру з дощем вдавила об маленьке тіло ластівочки, вона захиталася і впала на холодну, мокру землю. Ластівочка почувала сильний біль в цілому тілі, ще раз глянуло довкруги чи не побачить батька і мами й закрила з переляку очі.

Крізь вікно на бурю дивилося двоє дітей. Вони побачили, що на дворі текли брудні струї дощу, вони бачили, як вітер згинав верхки дерев і нараз вони побачили на мокрій землі маленьку ластівку. "Мамо! Мамо!" закликав хлопчик. "Пташечка впала з гніздечка. Бізнім її до хати" і не чекаючи відповіді він вибіг на подвір'я. Підняв зі землі мокру від дощу пташечку і ціла родина почала нараджуватися як врятувати її. Чим швидше обгорнули ластівятко в м'яжке полотенце і положили в тепле місце.

Мати наказала дітям, аби не дотикали пташечки, вона ж бо потребує тепла і спокою. Діти здалека наглядали чи пташечка не дасть знаку життя, і по якомусь часі, на превелику їх втіху, побачили, що під полотенцем щось ворохнулось. Мати дітей обережно відкрила полотенце і пташечка відкрила очі. "Буде жити" сказав батько до дітей, "тільки треба пождати, щоби прийшла до себе."

На другий день вже було зовсім краще з ластівкою. Вона раз у раз широко відкривала дзьобок і пискливим голосом допоминалася поживи. Батько і мати дітей вирішили покласти пташечку назад до її гніздечка. "Там її буде найкраще" казали вони дітям, "там вона має свою хатку, свою родину й своїх батьків. Там вона буде вчитися літати та шукати для себе поживи."

Так як задумали так і зробили. Діти наглядали коли батько і мати ластівки полетять шукати поживи, щоб тоді обережно треба положити ластівочку до гнізда. Батько приставив драбину і полетів ластівочку в гніздо. Діти чули, як в гніздечку зчинився пташиний крик, а опісля він затих; значить прийняли її знова.

Діти не могли діждатися того дня коли малі ластівята почнуть літати - тоді вони будуть знати, що їх улюблена ластівочка є здорова й вона теж літатиме, як інші ластівочки.

Одного дня діти гралися на подвір'ї і зауважили, що з гніздечка почали вилітати малі ластівочки. Зразу одна, за нею друга, а опісля дві нараз. Значить їх ластівочка є здорова. До них долучилися батько і мати ластівки і почали кружляти над головами дітей, відтак полетіли понад садами шукати поживи.

Зближався час відлету ластівок до теплих країв. Діти бачили як ластівки одного дня вилетіли зі свого гніздечка, долучилися до других ластівок і великою громадою кружляли понад домами, якби прощалися з тою землею де породилися, вирости і жили.

"Чи вернуться вони до нас?" питали діти батьків.

"Вернуться напевно" відповіла мати - "вони прилетять до нас і принесуть нам цвітучу весну. А чи знаєте діти ту пісню про ластівку?" запитала мати. "Ось вона":

Ластівочко, шебетушко
Де ж ти від нас птичко йдеш?
Що ж ти нам з чужого краю
Що ж ти нам ти принесеш?

Принесу вам весну гожу
Принесу вам пишний квіт.
Лиш учіться діти любі,
Лиш учіться, вчіться, вчіт.

Діти довго дивилися в гору як високо під голубим небом відлітали ластівки у далекі краї.

Сестричка Стаха

Олена ПАЛАМАРЧУК

МАМИНІ РУКИ

Хто ці руки порівняє
з золотом?
Золото гребя
порівнювать
з ними!
(О. Богачук)

Мамині руки —
Згадки дитинства,
Промінь ясний із країни казок...
Мамині руки —
Над ліжечком пісня,
Перший мій успіх і перший мій
крок.

Мамині руки —
То сонячна днина.
Ключ журавлиний з заморських
країв.

Мамині руки —
То серця частина.
Крила розгорнуті в серці моім.
Як не любити ж їх —
Теплі ці руки,
Що мене вивели в райдужний світ —
Руки матусі, руки подруги,
Першої мрії рожевий привіт!

Вісті з Австралії

З В І Т К Р А Й О В О І Р Е Ф Е Р Е Н Т К И У П Н

ЗА ЧАС ВІД 26. 2. 1984 - 31. 10. 1986

/скорочено/.

Стан новацьких частин на день	31. 12. 1984	- 117
" " " "	31. 12. 1985	- 121
" " " "	31. 10. 1986	- 119

Станція	Гніздо	Роїв	Пр.	Пл.нов.	I	II	III	Хл.	Дів.	Разом
АДЕЛАЙДА	1."Карпат.2	1		8	7	1		17		
	Світ"									
	6."Квіти	2		9					9	26
	Укр.Ст."									
БРІЗБЕН	8."Веснян.2				1	1				
	Квіти"									
	Мішане					3		3	2	5
КАНБЕРРА	Самітник					1		1		
	Самітниця		1						1	2
МЕЛЬБОРН	3."Діти	3	1	9	4	5	2	21		
	Нетрів"									
	12."Укр.	3		10	11	6			27	48
	Квіти"									
СІДНЕЙ	4."Польові3	3		5	11	3			22	
	Квіти"									
	5."Лісові	2	2	11	3			16		38
ЗАГАЛЬНИЙ СТАН КРАЮ		17	8	52	37	20	2	58	61	119

В загальному в краю працюють: 7 Гнізд - 3 Гнізда Новаків
 - 3 " Новачок
 - 1 Гніздо мішане /Брізбен/
 1 новак самітник /Канберра/
 1 новачка самітниця /Канберра/.

ПРАЦЯ РЕФЕРЕНТУРИ УПН В ЗАГАЛЬНОМУ.

1. Перебрала пост крайової Референтки УПН 26. 2. 1985 р.
2. Переведено конференцію для виховників УПН і УПУ в Мельборні 30. 6. 84 і 1. 7. 84. Перевела дошкіл/майстерню на теми: "Гри у Вихованні Новацтва" та "Новацькі Прогулянки" - планування і переведення. Розіслано всім впорядникам виховний матеріал та напрямні, які були подані на конференції.
3. Дня 17. 8. 84 створено "Комісію Злету УПН" для приготування 60-літнього Ювілею УПН, під час літніх ваканцій, від 25. 12.84 до 2. 1. 85. "Комісія Злету УПН", яку очолювала Кр. Реф. УПН, відбула 6 сходи. Зліт УПН відбувся на "Соколи" в Мельборні і завдяки станиці Мельборну був успішний мимо того, що не

було підтримки більшості станиць. Чисельно табір був невеличкий: 20 новаків і 20 новачок. В тому числі: 4 зі станиці Аделайди, двоє зі станиці Сіднею, 34 з Мельборну. З Брізбену і Канберри не було нікого. Малу участь з Аделайди і Сіднею станичні референти пояснили тим, що більшість їхніх членів під ту пору були малі новачата, які щойно вступили до УПН, а всі старші якраз у тому році перейшли до УПЮ. Під час Злету були переведені "Олімпійські Гри" і "П'ятизмаг". "Олімпійські Гри" були подмані, як вияв солідарності з українськими спортсменами в Україні, котрі не мали змогу репрезентувати Україну як вільну, самостійну державу у світовій Олімпіаді.

4. Дня 29. 6. 85 відбулася Крайова Конференція Станичних Проводів. З цієї нагоди з Виховною Булавою відбула троє надзвичайних сходин у справі конференції.
5. Приготовила і подала інформації, напрямні та програми до 5-ох чисел "Вісника".
6. У квітні 1986 з Виховною Булавою відвідала станиці: й мала зустріч з впорядниками станиць: Аделайди, Сіднею і Мельборну, де мала нагоду познайомитися з працею і діяльністю в УПН.
7. Кореспонденція: письма вихідні - 53
письма отримані - 46.

ЗАГАЛЬНІ ЗАВВАГИ ПРО ПРАЦЮ НОВАЦЬКИХ ЧАСТИН.

У загальному, праця всіх новацьких частин є задовільною. Новацтво здобуває вищі ступені та вмілості. Добір до новацтва є надійний, так запевняють реф. УПН в Аделайді та в Мельборні. Новацтво бере участь у всіх таборах, апелях, пластовій коляді, та в усіх станичних зайняттях.

У новацтві працює 19 впорядників. Вони користуються Новацькими Книжечками, які є дуже допоміжні для 1-ої, 2-ої та 3-ої проб, як рівнож отримують ще дуже корисний виховний журнал "Вогонь Орлиної Ради" /В.О.Р./ Все новацтво дістає журналик "Готуйсь". Найбільші проблеми для впорядників є: - замала співпраця батьків, та що раз менше новацтво розуміє українську мову й слабо нею володіє.

ПРАЦЯ НОВАЦЬКИХ ЧАСТИН ПО СТАНИЦЯХ.

Аделайда: Станичний референт УПН - пл. сен. Василь Лабаз. Ройові сходини відбуваються кожного тижня, а гніздові збірки щомісяця. Реф. УПН радіє, що до обох гнізд прийшло по двоє нових впорядників. В пляні Реф. УПН є приготувати курс для нових впорядників. Рівнож відбуваються відправи виховників.

Брізбен: Станичний референт УПН - пл. сен. Петро Гупало. Ройові сходини /мішаний рій, 5-ро/ відбуваються регулярно. Діти слухняні та всі володіють добре рідною мовою. Всі беруть участь у станичних таборах, здобувають вищі ступені та вмілості. На зміну провадять роєм два впорядники.

Канберра: Станичний референт УПН - пл. сен. Галя Ліщинська. Станична референтка УПН пише у своїм звіті, що "З огляду на те, що є лишень 1 новак і 1 новачка, вони обоє приходять на сходини юнацтва, але не беруть участі. Внедовзі буде створений новацький рій і є надія, що праця в УПН покращає і що новацтво збільшиться членством".

Орлиний Круг

ГНІЗДО ПРОВІДНИКА

Торонто, 2.XII.1988

Л и с т ч.151

Дорогі Сірі Орли і Сірі Орлиці!

1. Листування. Від того часу як копії листа ч. 150 були вислані до всіх членів О.К. /яких я маю адреси/ минуло більше ніж рік часу. Після того були поміщені додаткові інформації у В.О.Р. Там я написав, що буду писати листи до тих, які будуть мені відповідати. Листів я не одержав багато, але тепер бачу, що треба мені подати деякі інформації для всіх членів О.К. Також думаю, що треба поміщувати їх у ВОР, бо є багато новацьких виховників, яких адрес я не маю, бо вони не були втягнені до реєстру О.К.

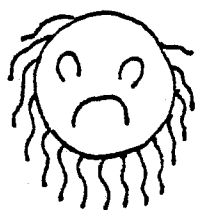
Важко втримувати контакт листами з членами О.К., які ніколи не пишуть до провідника. Минулого року до мене повернулося кілька листів від тих членів, які перенеслися на інші адреси. А скільки листів не дійшло, також не знаю. Прошу всіх тих, хто змінює місце замешкання, подати нову адресу. Також прошу писати про Ваші виховні проблеми й успіхи, бо провід О.К. не може допомогти в розв'язці проблем, коли він не має взаємного контакту.

2. Відбуті вишколи. 89 Р.О.В. Впорядників 73 "Виростеш дитино" на "Вовчій Тропі" ЗСА, від 9 до 23 серпня 1986 р. Комендант - с.о. ст. пл. Аскольд Винників, заступник с.о. пл.сен. Ярослав Пришляк, бунчужна с.о. ст. пл. Христя Санторе. Учасників 36.
90 Р.О.В. гніздових 17 на "Пластовій Січі" в Канаді, 17-19 травня 1986, учасників 9. Це була 3-тя частина вишколу у формі семінара. Перші дві частини писемні.

3. Гасло. Гасло Пласту на 1987 рік є "За Батьківську Землю". Це гасло треба реалізувати в програмі новацьких зайнять. Також в 1987 році відзначусмо 75-річчя Пласту. Цей ювілей треба відзначити найкраще на новацьких таборах. У зв'язку з тим відбудеться КМІЗ-1987 від 18 - 23 серпня, 1987 на "Пластовій Січі" в Канаді. Провід КМІЗ пропонує, щоб новацтво взяло участь у Зустрічі 22-го серпня під опікою батьків.

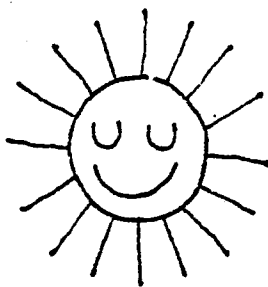
4. Ювілей 1000-річчя Хрещення України. Закликаємо всіх Сірих Орлів і Орлиць почати вже працю над програмою цих святкувань для новацтва, які відбудуться в 1988 році. Побажані програми вогників, сценки, розповіді, пісні й інсценізації, щоб братчики й сестрички мали досить відповідного матеріалу для відзначення цієї великої історичної події. Подумайте як можна найкраще відзначити цю подію з новацтвом. Висилайте всі свої думки і матеріали до редакції ВОР, щоб ми всі могли обмінюватися думками і вже в 1987 році мали готові різноманітні програми на 1000-річчя Хрещення України.

5. "Вогонь Орлиної Ради". Журнал виходить тепер регулярно й усі новацькі виховники/ці повинні ним користуватися. Просимо, щоб кожний братчик і сестричка мали ВОР, за який треба вислати передплату до В-ва ВОР-у. Ті, що тепер не працюють з новацтвом, можуть передплачувати самі. Рівнок прошу дописувати до журналу й тим допомагати журналові, щоб був цікавішим і корисним для всіх новацьких виховників і виховниць.

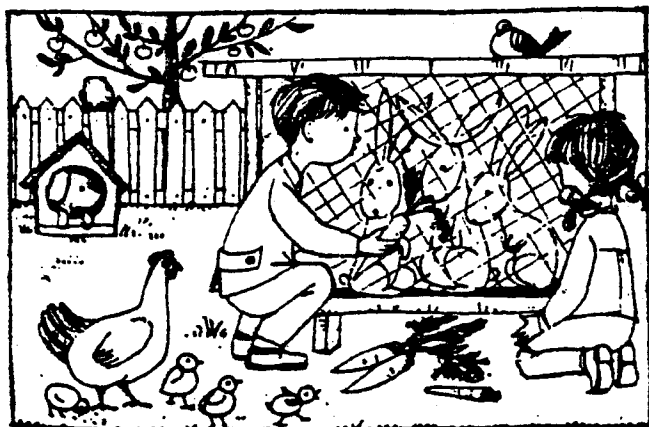
ОРУЧА

РЗВАГА

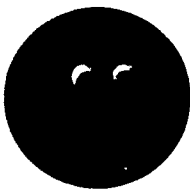

СВІТАНОК

ЗНАЙДІТЬ РІЗНИЦІ

Ці два малюнки однакові, але все ж різняться сімома подробицями. Знайдіть ці різниці!

ПОРАДИ МУДРОЇ СОРОКИ

Листи для Мудрої Сороки слати на адресу Редакції /див.: II стор. обкладинки/ з допискою: "Для Сороки."

ДОРОГА СОРОКО!

У нас на "Свічечці" новачки склали заяву вступу й після того гніздовий і всі братчики вітали їх поданням правої руки. Чи не мають пластуни вітатися лівою рукою?

Сеніорка

ДОРОГА СЕНІОРКО!

Важливим є зберігати пластові традиції, одною з яких є вітання лівою рукою, від серця. Це дає дітям зрозуміти, що вони є членами спеціального гурту, яким є Пласт і виробляє в них почуття гордості з приналежності до великої пластової родини.

Сорока

ж ж ж

ДОРОГА СОРОКО!

Цього року я здаю матуру й мусітиму /вперше!/ на матуральну забаву вбрати смокінг. Чи до того надається зелена сорочка?

Братчик Ромко.

ДОРОГИЙ РОМКУ!

Оказія, на яку вимаганий є смокінг, дозволяє мужчинам на комбінацію лише двох кольорів: чорного й білого. Хоча тепер дехто вживає до смокінгу синіх, червоних і т.п. прикрас, правила бон-тону в засаді не дозволяють на те.

Сорока.

ж ж ж

ДОРОГА СОРОКО!

Чи в Канаді сестрички й братчики так само ведуть новацтво, як у нас?

Оля з Філядельфії.

ДОРОГА ОЛЮ!

Колись так було. А тепер - невідомо, бо ніхто з виховників Канади ще ні разу не написав нічого до "Вогню Орлиної Ради".

Сорока.

З М І С Т

ВІД РЕДАКЦІЇ.....	1
МУДРІСТЬ СІРИХ ОРЛІВ	
Новацьке Свято Юрія - Сірий Орел Надя.....	2
Розповідь - Сірий Орел Надя.....	6
Новацький Змаг.....	8
ЩО РОЗКАЖЕМО НОВАЦТВУ?	
Пальчики посварилися - Е. Пелін.....	9
Софійчине Вбрання - за Л. Тавридською.....	10
Неслухняний Велосипед - Діма.....	11
25 травня 1926 Року.....	12
МАЙСТРУЄМО - Сірий Орел Денис	
Тотем Роя, що Має Птичу Назву.....	13
Тотем Роя і Гнізда /з Птичою Назвою/.....	14
Ластівка.....	15
ДІТИ СПІВАЮТЬ	
Зашуміли Вербви при Потоці.....	16
Зашумів Зелений Гай - О. Тарнавська.....	17
Струмок - Штогаренко/Забіла.....	18
Дівка Явдошка - Косенко.....	18
ІГРОВИЙ КУТОК.....	19
САМОДІЯЛЬНА ГРА: Розумниця.....	22
ІЗ ПРИРОДНИЧОГО ЗАПИСНИКА	
Вірний Песик - Вуйко Квак.....	27
Увага! Отруйні Рослини! - бр. Андрій Вовк.....	28
РОЗГАДАЙТЕ? - сестр. Христя Санторе.....	30
ПРИКАЗКИ.....	31
ЗА БАТЬКІВСЬКУ ЗЕМЛЮ!	
Квітень - М. Матіїв-Мельник.....	32
Море і море!.....	32
Берізка - М. Петрів.....	32
Над Колискою.....	32
Ластівочка - Сестричка Стаха.....	33
Мамині Руки - Олена Паламарчук.....	35
ВІСТІ З АВСТРАЛІЇ	
Звіт Крайової Референтки УПН.....	36
Звіт Крайової Референтки Виховної Діяльності і Вишколу.....	38
ЧЕРГОВИЙ ЛИСТ ОРЛИНОГО КРУГА.....	40
Українська Мова - Міля Лучак.....	41
ЦІКАВЕ ЗВІДУСІЛЬ.....	42
ОРЛЯЧА РОЗВАГА.....	43
ПОРАДИ МУДРОЇ СОРОКИ.....	44

ФУНДАТОРИ "ВОГНЮ ОРЛИНОЇ РАДИ"

Сіра Орлиця Стаха Гойдиш
Головна Пластова Булава
2-ий Курінь УПС "Ті, що Греблі Рвуть".

Хто черговий?

